

[Poulsgaard]

renten af for lidt som af for meget betalt forskudsskat bør være markedsrente. Det bør være markedsrente og behandles ganske som alle andre renter, altså beskattes, når der er renteindtægt, og fradrages, når der er renteudgift. Man kan håbe på, at det lys går op for skatteministeren en dag.

Skattelovgivningens fejl går tilbage til Grünbaums tid, og den fejl har alle Grünbaums efterfølgere troligt fulgt op, inklusive den nuværende skatteminister. Derfor bliver lovene dårlige.

Når fremskridtspartiet skal opveje fordele og ulemper ved lovforslaget, som det foreligger, er vort resultat, at ulemperne er størst. Er der ikke ændret ved forslaget, når det kommer til tredje behandling, vil vi derfor stemme imod denne ændring i lovgivningen. Selve det at lave om på skatteloven er jo i sig selv et minus, også selv om den ordning, der laves om på, er så ny, at den endnu ikke har fået lov til at virke. Jeg vil da gerne sige her, at vi selvfølgelig mener, at det ville være en god ting at afskaffe skatten.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Må jeg takke for den velvillige behandling, som dette lovforslag har fået. Jeg håber, at vi kan opklare nogle af de ting, der er nævnt, meget, meget hurtigt i det kommende udvalgsarbejde.

Jeg vil imidlertid gerne give nogle enkelte kommentarer til den socialdemokratiske ordfører, hr. Stavad. Det var faktisk noget af det mere hykleriske, jeg nogen sinde har hørt her i forbindelse med skattelovsforslag. Når hr. Stavad spørger, om vi var opmærksomme på – og »vi« var i den forbindelse altså ministeriet og mig selv – at den lov, vi vedtog, kunne bruges til den form for skattetænkning, som vi nu har opdaget den kan bruges til, så er jeg ærlig talt ked af, at man kan få sig selv til at stille spørgsmålet, for naturligvis fremsætter vi ikke et lovforslag i folketinget, som kan bruges til skattetænkning. Hr. Stavad ved også udmærket godt, hvordan denne skattetænkning egentlig opstod. Den opstod nemlig ikke på grund af ministerens lovforslag, den opstod, fordi der under behandlingen kom nogle ændringsforslag ind. Et var fra socialdemokratiet, der satte renten eller godtgørelsen op fra 3 til 4 pct. – og det er jo først og fremmest godtgørelsens størrelse, der

giver anledning til, at denne skattetænkning økonomisk kan være en form for risikofri sparekasse – og et andet var et ændringsforslag fra fremskridtspartiet, hvor man slettede en grænse på 100.000 kr., noget, som jeg tror vi alle sammen var enige i var temmelig uskyldigt. Jeg må da erkende, at jeg har den bestemte holdning, at vi ikke skal have nogen begrænsninger i lovgivningen, som ikke tjener noget fornuftigt formål.

Men vi må erkende, at vi ikke var dygtige nok dengang, og jeg tror også, vi må erkende, at vi heller ikke vil være dygtige nok for fremtiden. Jeg tror, ingen skatteminister vil være så dygtig, at man kan være sikker på, at der ikke, når folketinget og ministeren i fællesskab har lavet en lov, findes nogen, der på en eller anden måde vil forsøge at omgå den. Det, der er vores opgave, kan ikke være denne jagt på hvide elefanter. Opgaven for os må være at lave et skattesystem, som er acceptabelt for borgerne, således at fristelsen til og ønsket om at omgå den bliver begrænset mest muligt.

Sådan set har vi nok alle sammen grund til at være taknemlige for den meget, meget nøgterne TV-udsendelse om skat, der afslørede dette for os, sådan at vi kunne stoppe det. Det er svært at sige, hvor mange der ville have benyttet sig af denne form for skattetænkning, men det er klart, at det er i strid med den opfattelse, vi gerne vil have af skattelovene, at noget sådant kan foregå. Der er ingen tvivl om, at vi alle sammen har fået stof til eftertanke.

Hvad angår den anden del af loven, hvor vi flytter datoen, er det jo fuldstændig rigtigt, som fru Aase Olesen siger, nemlig at der er noget, der taler både for den ene og for den anden løsning. Når jeg har foreslået, at vi udskyder fristen i 4 uger, har jeg ærlig talt gjort det for at appellere en lille smule til fornuften. Hvordan kan man opgøre sin indkomst, før man kender den? Der findes masser af mennesker, ikke blot selvstændige erhvervsdrivende, men også lønmodtagere, der får deres indkomster forskellige steder fra, og som ikke har noget overblik over, hvad de har tjent, før de får deres meddelelser fra banker, sparekasser, arbejdsgivere o.lign. Der findes også nogle liberale erhverv, som sender regninger ud i december måned, og som først får pengene ind omkring midten af januar, og som derfor også af økonomiske